

meile waasto tulid. — Remad näitasid meie kuldsoomustid, mis liiwa sõmerast oliwad leidnud. Marshall püüdis mäljatades neid teelt eesitada ja ütles: „Kas arvate, et kuld se on ja kullaaks jääb?“ — „Ei ole, wennikesed se kuld, waid üks isesugune iilgaw liiwasõmer, mis siin kohal sagedast sigineb, aga mis midagi ei maks.“ Üks Indianer, kes mõne aasta eest Alpool Kaliwerrias kullaakaewamise tööl oli olnud, kostis julgeste: „Kuld se on ja kullaaks jääb!“ — Se sinane fogemata kulleidmisse atwalikult saamine oli meil väga waasto meelt; meie mõistimine kohel, et töömehed meie salaotsimisest tuult olid saanud. Ülemine kuulin siis, kuid üks kaval Kentuki mees salamahti eemalt meie jälgil oli luutinud, mis meie liiwa sees siblisme; tema töttas meie järel otsima ja leidis kaa kohel iilgawaaid kullafoomustid, mis sedamaid teistele näitas. Teisel ommikul sõitsin mina koo taggas, fogusin ulga töörahbast koko, lasin mitmed riista-puud valmistada ja töttasin teisel päätaval nõestega seltsis jälle jõekaldale. Meie jäime jõekaldale ööseks. Kui pisut ommiko walget koitma tõusis, oli mul juba viiskuumend meest tööl. Esimest tööd toimetasime nõnda: mulda ja muda visati labitadega weise ämbrite ja forvide sisse, siis lopputati fergem mulla konts pealt ära otsiti kiwid seest välja ja rapputati järeljäänuud peenikesed liiwasõmerad purje riide peale pääkese paistel kuiwama; siis puhuti pika putfedede läbi liiv riide pealt ära, et raskem kuld aga üksi järele jäi. Nüüd on mul mitmesugused ise-riistapuid kulla, pesemise tarbeks walristatud,

kus juures enam sada inimest igapäew tööl en, kes prisseste sūa saavat ja folmfordi wiina pääwad.” — „Nõnda täänis mulle kopteen Sutter kulla leidmise lugu. Ehk tūl õhto ligi jõudis, siiski ei olnud meil mahti pikemalt senna jääda, waid tuttasime kohel edasi rikust andwa jõekalda poole, et õnne saaksime katsuma. Neljandamal Jaani kuu päätval õhto eel jõudimine jõekaldale, ja lääsimine sedamaid tööle; kullaajänu ei annud meil puhkamise aega. Igaühel oli weike raud labidas ja pann käes; nõnda astusime jõke, kus wesi sūgaw ei olnud, ja akasime kulta kandvat mulda jõest väljakühweldama. Siis kuiwatasime muda pannide peal tulepaistel ja puhusime mu'da ükssteise silmi, tunni viimaks suure rõemuga nägime, et mõni kulla sõmer panni peale jäi. Nõnda olime meie õkitselt õnne jälgile saanud, kus loota võisimine lühikese aca sees rikas saada. Kohel teisel päeval akasime kõigest väest tööle ja läks osi meil tük aega väga hästi toime. Kallist wara võis igast paigast rohkete leida; aga pääwad näitasid meil kire töö juures väga lühikesed, meie ei jõudnud niipaljo kulta koko foguda, kui süda imustas. — Nagamõõda ehitamise kulla-peemise tarbeks ühe riistapuu, mis kättki kutsutakse ja misga kulla-puhaetamine õlpjamalt sigineb, kui kassi tööl. Aga et siin kuslamaal fölik tarvitused väga juures innas seisavad, sellepärast pidime kättki laudade eest 55 rubla õbedat maksma, ja niisama palju küsitsi puusep tegemise palka, mis meie